

Dag framför dagar

Carola

Dag framför dagar!
Jag stod där vid graven
Då blev jag mig själv
Vid ett ord som
Bröt min ensamhet
Och det ordet jag hörde
Var mitt namn från hans mun

Som att komma ut
Till en ny värld
Där jag blivit till en fjärl som får
Flyga så fri
Från kokongens gravmörka rum

Genom historien
Har namnet Maria
Så ömt från hans mun
Sen från graven
Överallt spritts ut
Som en smekning från himlen
Åt alla Guds barn

Som att vara känd
Älskad och fri
Och snart redo för en vind som kommer
Lyfta oss upp
Ur vår långa ensamhets natt

Tid framför tider
Då ängeln från himlen
Tog gravstenen bort

Från de hjärtan
Som är ofria
I förflutna och framtida
Dagar och år

Som att komma hem
Dit vi hör till
Dit vår darrande kompassnål pekar
Där väntar Guds
Evigt unga drömmar på oss